

Рецензія на магістерську роботу
«Феномен листів Лесі Українки до Ольги Кобилянської:
психолінгвістичний аспект»
студентки факультету іноземної та слов'янської філології
Замошнікової Вероніки Андріївни

У період активних трансформацій Українського правопису предмет наукового дослідження студентки В. Замошнікової є актуальним як для шкільної мовної освіти, так і для університетської. Обравши за об'єкт дослідження мову листів Лесі Українки до Ольги Кобилянської, дослідниця здійснила психолінгвістичний аналіз зазначених текстів: визначила психолінгвістичні особливості функціонування лексем та окреслила емоційно-експресивну природу лінгвістичних новоутворень.

У першому розділі «Теоретико-методичні аспекти психолінгвістичного аналізу епістолярного тексту» В. Замошнікова окреслила особливості психолінгвістичної науки (об'єкт, структуру, методи), дослідила внесок видатних мовознавців та психологів у формування та становлення психолінгвістики, розтлумачила характерологічність активізації механізму психолінгвістичного аналізу епістолярного тексту та висвітлила специфіку психолінгвістичних характеристик писемного мовлення. Авторка виявила, що структурно писемна мовленнєва діяльність складається з мотиваційно-спонукального, аналітико-синтетичного та виконавчого етапів, що потребують активізації складних осмислювальних операцій із шифрування інформаційних пластів, а продуктивність та ефективність писемного мовлення досягається завдяки вмінню об'єктивації, умінню упередження власного тексту та здатності критикувати текст.

У другому розділі «Листи Лесі Українки до Ольги Кобилянської: психолінгвістичний аналіз» увага зосереджена на визначенні засобів вербалізації емоційної наснаженості досліджуваних листів. Розгорнуто проаналізовано психолінгвістичну спрямованість звертальних формул, що реалізується за допомогою індивідуально-авторських компліментарних звертань, інтимної настроєвості епістолярної комунікації через побутування метафоричних зменшувально-пестливих звертань. У цьому розділі

В. Замошнікова дослідила психолінгвістичне переосмислення епістолярних текстів Лесі Українки, проаналізувавши сучасні соціальні культурно-просвітницькі проекти.

У третьому розділі «Листування Лесі Українки та Ольги Кобилянської: методика вивчення в старшій школі» авторка висвітлила специфіку формування мовленнєвої компетентності учнів старших класів під час роботи із зазначеними листами, запропонувала вправи на структурузацію, проєктування, відтворення текстових масивів під час вивчення синтаксису у старшій школі. Були окреслені методичні принципи та підходи до вивчення української мови. В. Замошнікова акцентувала на тому, що сформована мовленнєва компетентність старшокласників полягає в засвоєнні здобувачами освіти умінь грамотно та ситуативно доречно використовувати мову, оперуючи при цьому мовними, позамовними та інтонаційними засобами констатування мовлення.

Самостійно розроблений орієнтовний конспект уроку з української мови для 11 класу «Складне речення. Узагальнення та систематизація вивченого» є необхідним методичним матеріалом під час шкільного вивчення теми «Синтаксис».

Кваліфікаційна робота Замошнікової Вероніки Андріївни, виконана на кафедрі української мови і літератури, оформлена згідно з вимогами та характеризується високим рівнем проведення дослідження. Наукова новизна роботи та достатній рівень апробації результатів підтверджує, що студентка успішно змогла сформувати фахові компетентності – володіння методологією та методами наукового дослідження, уміння виконувати завдання проблемно-пошукового, дослідницького, творчого характеру.

З огляду на вищезазначене рекомендую за умови відповідного захисту кваліфікаційну роботу Замошнікової Вероніки Андріївни оцінити високим балом.

Рецензент

кандидат філологічних наук, доцент

Н.І. Кириленко